

כירה פרק שלישי שבת

מו.

עין משפט נר מצוה

נ א ב מיי פכיו מהל
שבת הלכה אי טושיע
אויס פ' רעט ספק ז:

תוס' ישנים

א) ולפי זה שמור מוקפה
מחמת מילוס ממוקפה
מחמת איסור ל' יומן ללא
מחמת מילוס כמו צילה
דפקס כ"ש וכך סבר אשכנז
דקאמר צ"ק דמולין דף
טו. ע"כ לא שרי ר"מ
ט' אבל שומע דלון ראו
לכוס ל' ז' ור"מ לית ליה
בפירוקן [וגליל מ.ל.] מוקפה
מחמת מילוס ל' ל' ל' ל' ל'
בפיקס צמח ל' ד' ס' ס'
כ"ו מדכרי דחזי אסור
דחזי מוקפה מחמת מילוס
מפ' ר"מ צ"ק מוח
מ"ש ל' ל' ל' מחמת איסור
מחמת מילוס :

מוסף תוספות

א. דר' יוחנן ור' יהושע
איררו בבוקצה מחמת
מילוס. מוס' הל"ש.
ב. במבשל דראוי לכוס.
ג. מושפע דאית ל' ל' ר"מ
מוקפה מחמת איסור. מוס'
לעיל ט' ד"ה ט. ג. גבי
מבשלים נר חדש אבל
לא ישן, ר"מ אוסר כל
גזרות מטלטלין חוץ מן
הנר שהדליק בו באותו
שבת. מוס' לעיל ט' ד"ה
ה. ה. ממוקצה מחמת
מילוס. מוס' לעיל ט' ד"ה
ה. ה. ה. ה. ה. ה. ה. ה. ה.
א. דר' יוחנן ור' יהושע
איררו בבוקצה מחמת
מילוס. מוס' הל"ש.
ב. במבשל דראוי לכוס.
ג. מושפע דאית ל' ל' ר"מ
מוקפה מחמת איסור. מוס'
לעיל ט' ד"ה ט. ג. גבי
מבשלים נר חדש אבל
לא ישן, ר"מ אוסר כל
גזרות מטלטלין חוץ מן
הנר שהדליק בו באותו
שבת. מוס' לעיל ט' ד"ה
ה. ה. ממוקצה מחמת
מילוס. מוס' לעיל ט' ד"ה
ה. ה. ה. ה. ה. ה. ה. ה. ה.
א. דר' יוחנן ור' יהושע
איררו בבוקצה מחמת
מילוס. מוס' הל"ש.
ב. במבשל דראוי לכוס.
ג. מושפע דאית ל' ל' ר"מ
מוקפה מחמת איסור. מוס'
לעיל ט' ד"ה ט. ג. גבי
מבשלים נר חדש אבל
לא ישן, ר"מ אוסר כל
גזרות מטלטלין חוץ מן
הנר שהדליק בו באותו
שבת. מוס' לעיל ט' ד"ה
ה. ה. ממוקצה מחמת
מילוס. מוס' לעיל ט' ד"ה
ה. ה. ה. ה. ה. ה. ה. ה. ה.

רצי שמעון נר שהדליקו צאונה שבת והא ללא פסיק רצי יוחנן
כרצי מאיר דהא סבר לגמרי כוותיה דשרי מוקפה מחמת מילוס
ואסר מוקפה מחמת איסור נקט רצי יהודה משום דככל מקום הוזכר
גבי מוקפה ועוד ללא מצינו דאית ליה לרצי מאיר מוקפה מחמת
איסור גרידא אלא צנר יסן דאיכא

מחמת מילוס ומחמת איסור
מחמת מילוס ומוקפה איסור
אך לפי זה קשה לרש"י דמשמע
דנקט צנמורה אין לנו כרצי שמעון
אבל רצי שמעון מיהא שרי צנמורה
ולמאי דמפרש טעמא דצנמורה משום
דאדם קובע לו מקום היכי שרי רצי
שמעון הא אמר' צריש כל הכלים
לנקט דף קכג. הכל מודים צבירי חירי
ומזורי כיון דקפיד עלייהו מיחד להו
מקום ונראה לפרש דרצי יוחנן פסק
כרצי יהודה צנמורה מחמת מילוס
וכ"ש צנמורה מחמת איסור אכדמוכח
בפרק צמחא דף קנז. דקאמר צבולי
שבת הלכה כרצי שמעון צר ממוקפה
מחמת מילוס ודא אמר צנמורה מחמת
מילוס נמי הלכה כרצי שמעון צר
ממוקפה מחמת איסור דהיינו שהדליקו
זה צאונה שבת והא דקאמר לנו אין
לנו אלא צנר כרצי שמעון לא משום
דסבר כוותיה כרצי אלא כולומר אין
לנו שיתיר אפי' רצי שמעון דמיקל
אלא צנר אכל צנמורה אסר' והשתא
קיימי תרייהו אחד צרייתא ולא מני
נמי למינקט רצי מאיר:

והא בירת התנים דאדם קובע לה
מקום. פי' רש"י דאדם
קובע לה מקום כמו למורה ולש"ס
שרי שמואל אלא דלא לא חשיב
קציעות שלה ושל מנורה קציעות אלא
היכא דקבע מקום לגמרי דלאמר
צ"כ כל הכלים [לנקט דף קכג. טס]:

דחוליות בין גדולה בין קטנה
לר"מ קשה לר"י
דצ"כ צ"כ צ"כ דף קכג. טס. ג' דברים
ר"ג מחמת צ"כ ומושיב דין זוקפין
את המנורה ומשמע דצ"כ שרי
ומפרש התם צנמורה "הכא צנמורה
של חוליות עסקינן משום דמיחזי
כצננה צ"כ סברי יש צנן ככלים ויש
סמירה ככלים וצ"כ סברי אין צנן
כו' אלמא שרי צ"כ מנורה של חוליות
להחזיר^ט ומחן דשרי צוק פסיקא
להחזיר מטה של חוליות כרצוי איכא

לאוקמה ה"ג צרפוי אכל למחן דאסר' קשה ומירך ר"י^ט דהסם מייירי כגון^ט שהחוליות ממוזנין יחד ואינם מתפרקין ופעמים מטיין אותן
ופעמים זוקפין אותן^ט. הורה במנורה להיתרא ובר"ש בנר להיתרא.
ואת^ט אמאי לא קאמר נמי או דילמא הורה צנמורה להיתרא ובר"ש בנר להיתרא.
טריפות [חולין דף טו: וסס] הוורו צטרפתת כרצי צופק איבעיא להו הוורו צטרפתת לאיסורא וכרצי צופק להיתרא או דילמא הוורו
צטרפתת להיתרא כרצי צופק וכרצי צופק לא סבירא להו ו"ל דהכא לא שייך למיתלי^ט מנורה צנר כמלי טרפתת צופק^ט דהכא אין
טעם אחד לשניה דנר^ט משום מוקפה ומורה^ט משום צנמורה^ט ועוד דלא צני למימר דר' לא סבר צנר כר"ש משום^ט דריצ"ל פסיק לעיל
כר"ש ואם תאמר דאלו טריפות אמאי לא קאמר נמי^ט תרוייהו להיתרא כהא לא דילמא הוורו צטרפתת להיתרא וכר' צופק
נמי להיתרא ומיהו צללו הכי מנייהו סס הספרים ו"ל הוורו צטרפתת לאיסורא דהא כ"ע שרו לה דתניא הוורו^ט היא האם היא טרפתת היא
שלחופית וצניטל האם^ט הוה עובדא והאכילה רצי טרפון לכלצים ואמר הלכה חמורך טרפון ואמר ליה רצי עקיבא טועה דצבר משנה אתה
וגרס התם הוורו צטרפתת להיתרא וכרצי צופק להיתרא^ט כו' ורש"י פי' הורה צנמורה להיתרא כר"ש צנר וחדא הוראה הוה ואין נראה דאין
לתלות מנורה צנר^ט ועוד דאכתי הוה ליה למיבעיא או דילמא תרוייהו להיתרא: דנפשא אסור לצטרפה. פי' צוקונט' אפילו לר"ש וכן
משמע דהא שרגא דמשחא דשרי לנטולנה היינו לר' שמעון^ט ועוד מדפריך רבא צוקונט' לרבי וכן יוסף מ"ש מנורות שבתא ואי שרי ר'
שמעון דנפשא^ט תיקש' ליה ל"כע' אליבא דרצי שמעון לך פי' צוקונט' דהכא אליבא דר' שמעון קאי ווע"ג דרב אית ליה מוקפה^ט גבי מטה
שחדה למעות^ט ורצה נמי אית ליה כדאמר אפי' טל מילי דמר עבד כרז וכרז יוסף נמי משמע דאית ליה מוקפה צ"כ נטול [לנקט קמנז]: דאמר
כמה חליפה שמעמתה דרדקיך אימור דאמור^ט ששכח למתלהי מני אמור הכא אליבא דר' קאמר ליה לא ס"ל וימיה נראה לפרש דהכא מייירי
נמי חליפה דרצי יהודה ולא מייירי צהדליקו צו צאונה שבת ו"ק שרגא דמשחא של מתכת שרי לנטולנה ואפילו לרצי יהודה כדאמר לעיל
ד' מד. כל הנרות של מתכת מנטולין דנפשא אסור אפי' לרצי שמעון דמאס טפי מנר ישן ורצה וכרז יוסף שרו אפי' לרצי יהודה דלא
מאס אלא שריחו רע וחזי לכסויי ציה מנא אכל נר ישן מקפה ליה לגמרי משום דמאס ואפילו מכיסוי מנא: ווע"י מוס' מנחות מא: ד"ה כל מילין:

מוסר לנטופה. דקסת כילת חמיס
יואין לשני ראשי המטה צאנמעה אחד לכאן ואחד לכאן ומוח כלונס'
מזה לזה ומשליך האלה עליה והוא שופע לכאן ולכאן וכיון שאינו רחב
טפה אינו אהל ואין צו לא צנין ולא סמירה: צל חוליות. צנמורה
של פרקים שמה תפול ותתפרק
ויחזיקה ונמנא עושה כלי: חידקי.
חיתוכין סביב לה קרינ"ש דומה
לפרקים ומחן דחזי סבר של פרקים
הוא: גדולה. הואיל ודרכה לעשותה
של חוליות כי אית ציה חידקי סברי
דחוליות הן ואסור אפילו לרש לקיש
כדאמר לעיל^ט ניטלת צשמי ידים אסור
לנטולנה: כי פלוגי צקטנה דאית צה
חידקי דכולי עלמא ידעי דלאו
חוליות נינהו: גורין. אטו חוליות:
ומי אמר רצי יוחנן ה"ל הלכה כר'
יהודה: סהא משנתנו. דמוכרי דקתני
הא אין עליה מעות שריא כגון שלא
היו עליה צין השמשות והכי מידוק
מינה טעמא דיש עליה מעות כשקדש
היום הא אין עליה מעות כשקדש
שריא: לדיוספרא. מקום: איבעיא
להו. חדא הוראה הואי והכי קאמר
הורה צנמורה להיתרא כדך שיהי ר'
שמעון מתיר צנר ישן או דילמא שמי
הוראות הוה הורה צנמורה לאיסור
כדאמרן צדחדיקי וגורין אטו חוליות
וכר"ש הורה צנר להיתרא: ונטול שרגא.
כסם אלא אמר שם אומר
עליה, כדי שלא יהי עניה
מפי חירי ונכאן כולו נטו
מפי מנינים וישו כומן
בציה ב. מוכני של
כו. חלה צ"כ לעיל ט'
ו. וטילטל שרגא. נר
שהדליקו בו שבת וצנה
[יבמות ד.].

חוליות נינהו: גורין. אטו חוליות:
ומי אמר רצי יוחנן ה"ל הלכה כר'
יהודה: סהא משנתנו. דמוכרי דקתני
הא אין עליה מעות שריא כגון שלא
היו עליה צין השמשות והכי מידוק
מינה טעמא דיש עליה מעות כשקדש
היום הא אין עליה מעות כשקדש
שריא: לדיוספרא. מקום: איבעיא
להו. חדא הוראה הואי והכי קאמר
הורה צנמורה להיתרא כדך שיהי ר'
שמעון מתיר צנר ישן או דילמא שמי
הוראות הוה הורה צנמורה לאיסור
כדאמרן צדחדיקי וגורין אטו חוליות
וכר"ש הורה צנר להיתרא: ונטול שרגא.
כסם אלא אמר שם אומר
עליה, כדי שלא יהי עניה
מפי חירי ונכאן כולו נטו
מפי מנינים וישו כומן
בציה ב. מוכני של
כו. חלה צ"כ לעיל ט'
ו. וטילטל שרגא. נר
שהדליקו בו שבת וצנה
[יבמות ד.].

א) לנקט פא: קיב: קמז:
קמח: קמ: עירובין צג: ציה:
ל: מעות טו: יבמות טו: מב:
גורין פא: צ"ק טו: ג' ס' טו:
ד: צ"ה ג'. ס' ס' ס' ס' ס' ס'
שבוט: ג' מנחות נג: חולין
לא: מ. דה"ג טו: טו: ג' ונעל
מד: כלס פ"ח מ"ז:
ג' יבמות ד. ע"ש, טו: ווע"י
מוקפוט צ"ה כ. ד"ה וצ"ה:
ה' רש"ל מוקפ ז' א' ג' דף
מה: ג' א' דף כ. כ. טו: ווע"י
מוקפוט צ"ה כ. ד"ה וצ"ה:
טו: חולין נ"ה: א' א' א' א' א'
ג' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
ג' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

גליון הש"ס

נב' אבר ר' יהודה שרגא
דמשחא. פי' לנקט דף קכג
ע"כ מוס' ד"ה רמח:
תוס' ד"ה דנפשא וכו'
ורבה נמי אית ליה. פי'
מנחות דף מ"ג ט"ז מוס'
ד"ה כל מיל. ובעירובין דף
צ"ג ט"ז מוס' ד"ה לא חיתא:

לעזי רש"י

קרינ"ש. פנמים.

מוסף רש"י

הלכה כסתם משנה. רצי
הוא קרל המטה ונראה
דני מסק ושינו צבירי שפון
קסם אלא אמר שם אומר
עליה, כדי שלא יהי עניה
מפי חירי ונכאן כולו נטו
מפי מנינים וישו כומן
בציה ב. מוכני של
כו. חלה צ"כ לעיל ט'
ו. וטילטל שרגא. נר
שהדליקו בו שבת וצנה
[יבמות ד.].

רבינו הגנאל

ואקמה רחבה במנורה
דאית בה חידקי חידקי שחן
בעין חוליות צנמורה
המעמידה או המטלטלה
בכונה, הליך החוליות בין
גדולה בין קטנה אסורה,
לית בה חוליות ואית בה
חוליות חידקי, גדולה אסורה
דמיאלפא בגדולה של
חוליות. נמי פלוגי במנורה
קטנה דאית בה חוליות
חידקי, ר' יוחנן סבר חוליות
קטנה דאית בה חוליות אטו
גדולה דאית בה חוליות.
ורש לוקש סבר לא גורין.
איני גורין ר' יוחנן ווא איהו
דאמר הלכה כסתם משנה,
ותנן מתבא ככלים פוק^ט ואין
במוכני של שיהי ואין
גורין אותה שבת ביוקפין
משום עליה מיות, וירידין
מינה הא אין עליה מעות
שריא, ורש"י הוורו צללו כל
בין השמשות ולא גורין
כשאין עליה מעות. ואיך
כשיש עליה מעות. ואיך
זויה תהא משנתו בשלל
הוה עליה מעות כל בין
השמשות (גורין) של
לשבור דברי ר' יוחנן,
לומר לא תקשי לך דר'
יוחנן אדר' יוחנן. ויחנן. אהר
הוורו ר' (ורא אסור
[בדיוספרא] עלתה בתיק
ועבדינן בה לחומא
ומוקפין לה הוורו ר'
במנורה לאיסורא, וכי
שמעון בנר להיתרא, וכי
אמרו מטלטל שרגא כר"ש,
ובאתריה דר' יוחנן לא היה
מטלטל ליה משום כבודו
הוורו ר' יוחנן. (ר"ב) [ומר ר'
יהודה] שרגא דמשחא שרי
לטלטלה. אבל שרגא
דנפשא (הוח) אסור, ורבה ור' יוסף שרו אפילו שרגא דנפשא.
כל צורות שחבצי וטלטלו הואיל והוורו לכסויי בהו מנא דנפשא, שני צורות הואיל ואינה תורת כלי עליון

טו. וכן לא מצאו היתר אחר בשבת אלא נר דר"ש. רש"י. כ"ח. דל' יהודה דמשחא נמי אסור בישן, [מחמת מילוס. רש"י]. ובחדש, אפי' לא נפט למה יאסר. רמב"ם. כ"ב. מאי תבעי ליה לירבא ורב יוסף. מוס' הל"ש. ל. ואוקימנא ר' יהודה. רמב"ם.
ל' כל מצוה היתה אחר בשבת אלא נר דר"ש. רש"י. כ"ח. דל' יהודה דמשחא נמי אסור בישן, [מחמת מילוס. רש"י]. ובחדש, אפי' לא נפט למה יאסר. רמב"ם. כ"ב. מאי תבעי ליה לירבא ורב יוסף. מוס' הל"ש. ל. ואוקימנא ר' יהודה. רמב"ם.
ל' כל מצוה היתה אחר בשבת אלא נר דר"ש. רש"י. כ"ח. דל' יהודה דמשחא נמי אסור בישן, [מחמת מילוס. רש"י]. ובחדש, אפי' לא נפט למה יאסר. רמב"ם. כ"ב. מאי תבעי ליה לירבא ורב יוסף. מוס' הל"ש. ל. ואוקימנא ר' יהודה. רמב"ם.